

Strakt galop på altopslugende jagtkampagne 2022

Flokdyr

Allerede på færgen var gensynsglæden stor og humøret højt, da flokken blev samlet. Debutanterne fik øvet sit show en sidste gang på overfarten, så det kunne præsenteres forfriskende og samtidig indenfor reglementet. På jagtkampagne er det nemlig ikke kun ridningen der er store forventninger til, men også de mange traditioner i form af jagtfrokoster, skåltaler, snapseviser, ud- og beklædning, samt debutantshowet, som har ry for at have et tårnhøjt niveau, med en vis etikette.

Når et helt hold jagtmastere, i form af jagtledelsen, tilmed slår tonen an med en velkomst af den anden verden, fik det os ikke blot til at føle os som verdensmænd- og kvinder, men også til at ranke ryggen som vaskeægte huntere. Så var kampagnen skudt i gang!

Selvfølgelig lå gallamiddagen allerede første aften, med smukke damer i lange kjoler og mænd i rødt, for det med at være træt ovenpå rejsen og gå tidligt i seng, er ikke noget man bruger på jagtkampagne. Der er generelt ikke meget 'gate brigade' over jagtryttere, men tværtimod en tørst efter champagne, livsglæde og højt tempo, hvor alle i flokken er en del af fællesskabet, i galla, såvel som i ridetøj, unge som ældre, erfarne og uerfarne.

Trods al den fornemme sildesalat som blev luftet i dagens flotte anledning, blev dansegulvet som ved et trylleslag fyldt, allerede inden desserten – men hvem gider også sidde, når man kan danse?

Mesterlære

I år var der usædvanligt mange nye og yngre ryttere med på kampagne, samt ledsagere til rytterne, som blandede ind og var en del af flokken.

Det var trygt og lærerigt for os nye ryttere at kunne læne os ind i de erfarne rytteres gode råd og mesterlære, som selvom den aldrig var enstemmig, ikke var til at tage fejl af.

Men tydelighed giver tryghed, og fordi jagtridning grundlæggende er et adrenalinkick, på ryggen af 500-600 kilos, toptrænede jagtbeste, er det en sport som kalder på tydelighed, og derfor er det også på sin plads at takke de mange erfarne ryttere for deres tydelighed, når der var brug for det.

Tre altopslugende jagter

Første jagt bød på en fantastisk tur, i ét stort felt, i det smukke tyske hedelandskab.

Der var store, solide spring på marker, i skov og vand, et par afsidninger, lidt løse heste og et jagtfelt som spredtes, men som også hurtigt fandt hinanden, rytme og retning igen.

Alle kom glade hjem og den efterfølgende jagtfrokost blev ført an af ingen ringere end kaptajnen fra jagtledelsen, som udover at kunne lede et jagtfelt, også kan lede både sang og dansegulv.

Debutantshowet fik også applaus, og vi nye kunne sænke skuldrene lidt.

Men også kun lidt. I kort tid.

For at ride Niedersachsen-Meute jagten, kampagnens anden jagt, var som at være med i et magisk eventyr. Det er en kuriositet at få lov at ride med engelske Foxhounds, i bedste

parforcejagtstil, hvor hundene følger et spor lagt af deres houndsmen, mens hele vores flok i rødt og hvidt følger efter.

Foxhound er som race en stor og kraftig jagthund, der er avlet igennem 500 år. Den har greyhoundens hurtighed og pointerens instinkt, hvilket gør at tempoet på jagten er ca. 40% hurtigere end vi normalt rider, i noget der på rideskolesprog må kaldes for strakt galop. Desuden rides hundejagten ikke i kolonne, som vi ellers gør i sportsrideklubbens regi, men 10 og 10 ekvipager eller mere, side om side.

At ride bag hundene, dybt inde i skoven, med duften af muld og bark, solstrejf der skinner igennem de tykke nåletræer, grandiose spring på snoede spor og åbne vidder, der forceres næsten uden af ænse det, giver en særlig fornemmelse af at være på en mission.

Det følles nærmest som at tiden står stille og kun nuet eksisterer.

En uforglemmelig oplevelse og et spændende møde med en anderledes jagtkultur end den vi kender. For os debutanter er det helt sikkert ikke sidste gang vi rider hundejagt, selvom det nødvendigvis ikke er en ridesport for alle.

Og, lige da vi troede at det ikke kunne blive bedre eller vildere, så gik kampagnens sidste jagt alligevel hen og blev den mest mindeværdige. Måske fordi fællesskabet bar os igennem, måske fordi den var lige så høj, som den var kort og varieret. Igen overraskede jagtledelsen med en helt anderledes jagt end dem vi kender hjemmefra, med velvoksne hurdler, krydret med lækre militaryspring fra Sahrendorfs hjemmebane. En unik og altopslugende jagt.

Hestene virkede glade, rytterne havde store smil på læberne og røde kinder, da der blev blæst jagt forbi, for sidste gang.

Næste års debutant

Lige så høj puls vi havde på jagtdagene, lige så blid og rolig var den heldigvis på mellemdagene, som vi brugte på at skridte ture på heden, shoppe rideudstyr eller hoppe i poolen.

Kærligheden blomstrede og Tobias overraskede os alle da han friede til sin Sophie, i en lysning i skoven, på hesteryg naturligvis. Ikke et øje var tørt da vi skålede for parret i staldbarens bløde solskin, men at han samtidig lovede at begynde at ride, købte sig en rød jakke, samt bedyrede at han vil være debutant på næste års kampagne, gjorde ikke stemningen eller forlovelsesfesten ringere. Nu mangler han bare en hest.

Men, omgivet af jagttrytteren, som har længere arme end de fleste, altid parate til at række ud og hjælpe, findes der vel råd for det.

Møre, men glade, dansede vi den allersidste dans til den afsluttende jagtfrukost om fredagen, og da James luel-Brockdorff tilmed og fuldt fortjent, fik jagtrofæet, som han har ønsket sig i mange år, fik vi sat et flot punktum på en weltklasse jagtkampagne, af en vaskeægte verdensmand.

Stort tillykke til ham, til Sophie og Tobias og til alle, der var så heldige at være med på jagtkampagne 2022.

Et godt råd fra os debutanter er: Skynd dig at melde dig til næste års kampagne.

Mie Kaae, debutant.

